

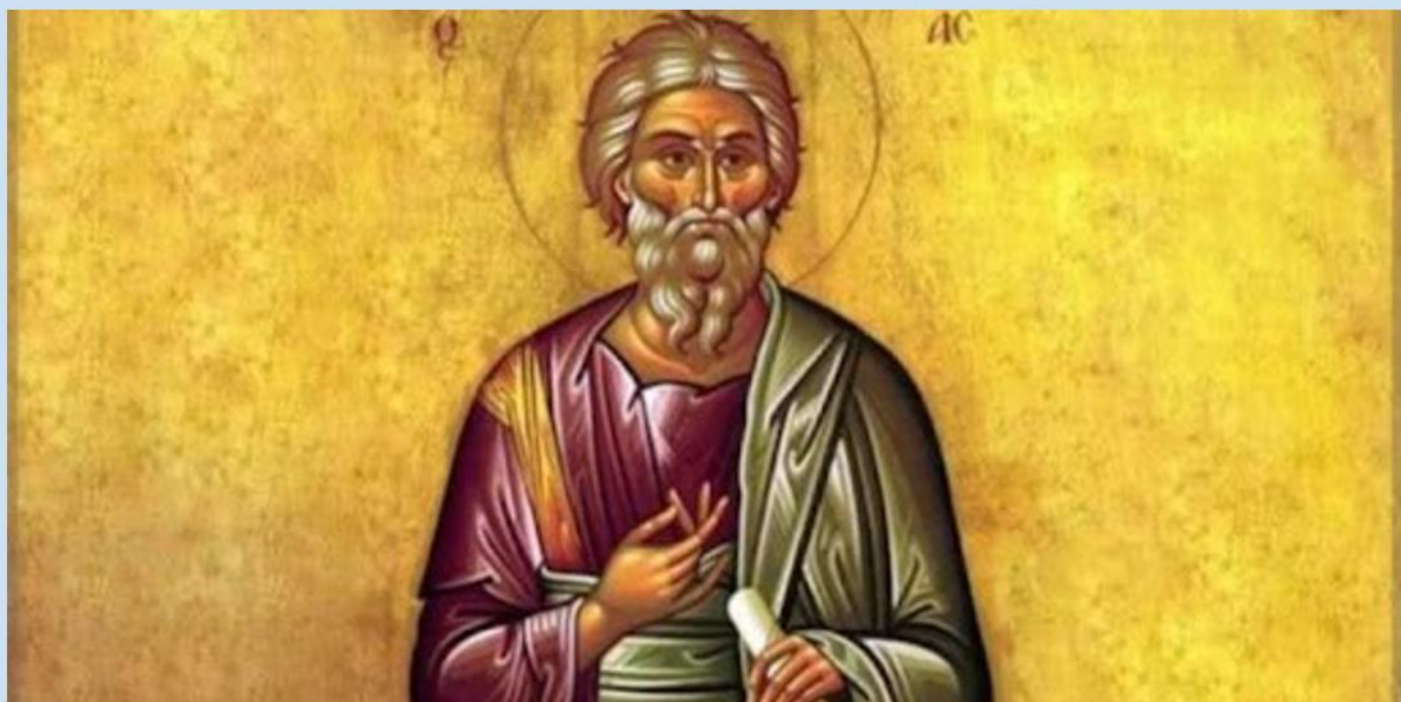
Glasilo župa Ličkog Osika
i Široke Kule

GODINA XVI * BROJ 47 *

RUJAN* 2025. *

3 €

PROVIDNOST

***Sveti Mateju,
moli za nas!***

RIJEČ UREDNIŠTVA

Dragi župljani župa Lički Osik i Široka Kula!

Došla nam je jesen. Pripremamo se za hladno zimsko razdoblje, sabiremo plodove našega truda. Započela je i nova školska godina. I djeca prikupljaju znanje, razvijaju svoje sposobnosti i pripremaju se za ono što će im itekako trebati u dolazećim turbulentnim i neizvjesnim vremenima. Uza sve navedeno, želimo sve vas potaknuti i na sudjelovanje u našim redovitom župnim programima.

Jedna anegdota kaže kako je neki posjetitelj u malenom selu, u brdima, zaustavio nekog postarijeg mještanina i upitao ga nije li se tu rodio neki velik čovjek. Seljanin je mirno odvratio: "Ne, ovdje se svi rađaju maleni." Susrećemo se svakodnevno s ljudima koji nam se mogu činiti velikima, zaslužnima. Mi živimo u našim uobičajenim mjestima i svi smo u nekim našim ustaljenim funkcijama. Naša naselja nisu posebno važna na geopolitičkoj karti – mnogi nas i ne spominju. Možda smo i jedan od najpasivnijih krajeva Republike Hrvatske. Mnogi možda sumnjaju u mogućnosti našega napretka, kako zbog malog broja stanovnika, tako i zbog ograničenih resursa kojima raspolažemo. Mnogi od nas obavljaju jednostavne i uobičajene poslove, bez velikih izazova ili uzbuđenja. Nitko od naših suvremenika ne želi u nama prepoznati snagu i bogatstvo koje nosimo u svojim srcima, kao ni silan potencijal naše nezagađene i izvorne prirode.

Važno je danas i u tom kontekstu promatrati naša naselja. Danas, pod silnim utjecajem sredstava javnoga priopćavanja i pod pritiskom mentaliteta potrošnje, nekako se čini da je jedino važno biti viđen, biti

zapažen, kupiti ovo ili ono. Današnje potrošačko i senzacionalističko društvo ne može se zasititi te uvijek želi više, više novih proizvoda, novih užitaka, novih spektakala i događanja.

Unatoč svemu tomu, mi, koji živimo na ovim prostorima, želimo živjeti punim plućima, mi želimo čuvati svoju vjeru i svoju tradiciju. Zato nam je izuzetno važna upravo ta uloga koju svakodnevno obavljamo u obiteljima, na radnim mjestima, među prijateljima. Važno nam je njegovati uzajamno prihvaćanje i poštovanje. Zato negujemo evanđeoski način međusobnoga ophođenja: ljubazan osmijeh ili riječ, spremnost da se pomogne susjedu i potrebitomu, svaka prijaznost i dobrohotnost. Za nas je silno važno strpljivo izvršavati svoje obične dužnosti i prihvaćati svoje životne križeve i nevolje. Za nas je božansko djelo praštati i iskazivati ljubav u obitelji i među bližnjima.

Bog nas poučava da su najvrjednija ona djela koja su učinjena iz ljubavi, pogotovo ako su skrovljena i nenametljiva. Naš svakidašnji rad i zalaganje upravo o tome svjedoče. Iz našega zabačenog ličkog prostora ponikli su mnogi velikani, a niknut će i još mnogi, koji će svojim radom i zalaganjem nadmašiti sve dosadašnje.

Neka i nama danas Gospodin, po zagovoru naših svetaca zaštitnika, podari mudrosti, snage i ustrajnosti da nenametljivo, radosno i u jednostavnosti srca vršimo svoje dužnosti i iskazujemo ljubav svojim bližnjima, počevši od svoje obitelji pa onda sve šire i dalje, prema svakom čovjeku.

Vaši župnici
preč. Luka Blažević
preč. Nikola Turkalj

IMPRESSUM

Odgovorni urednik:

Luka Blažević

Glavni urednik:

Tomislav Klarić

Članovi uredništva:

Ivana Đapić

Jure Robert Nikšić

Đani Findrik

Tihomir Starčević

Tomislav Ratković

Goran Letina

Manda Nikšić

Nikola Turkalj

Roberta Pešava

Petra Knežević

Lektura:

Prof. Katica Marković

Prof. s. Marija Stela Filipović

Nakladnik:

Župa sv. Josipa Lički Osik

53201 Lički Osik

Tel. ++385-53-672-480

email:

luka.blazev@gmail.com

Žiro račun župe:

IBAN

HR0323400091100145366

OIB 36093029456

**Tisak: Alfa-commerce,
Zagreb**

SADRŽAJ

Poruka biskupa Hranića za novu školsku godinu	2
Dvadeset i pet godina biskupije	4
Biskupijski susret ministranata	5
Edukacijski susret svećenika i vjeroučitelja	6
Katehetski dan	7
Dan hrvatskih mučenika	8
Premينو papa Franjo	9
Proslava sv. Marka	10
Slavlje svete potvrde	11
Novi papa je Lav XIV.	12
Slavlje svete pričesti	13
Proslava Duhova u Mušaluku	14
Tijelovo	15
Biskup Marko Medo pohodio župu Široka Kula	16
Župnik proslavio 35 godina svećeništva	17
Mala Gospa u Buniću	18
Papa proglasio Karla Acutisa svetim	19

PORUKA BISKUPA HRANIĆA ZA NOVU ŠKOLSKU I VJERONAUČNU GODINU

Draga djeco i mladi, dragi roditelji,

dragi katehete i vjeroučitelji, braćo svećenici, redovnici i redovnice!

Kao Crkva, jedinstveni Božji narod, tijekom ove redovite jubilejske 2025. godine uputili smo se na hodočašće nade. Iz duge i bogate crkvene i nacionalne povijesti učimo da je Bog bio tu – među nama ljudima i na našim prostorima – i prije nego smo doživjeli radost suvremene hrvatske domovine. Naš identitet, povijest i kultura utkani su u stijenu neprolaznoga. No, „ne želimo se povlačiti u povijest, nego iz nje kao iz snažnog korijenja rasti u budućnost“ (kardinal Franjo Kuharić) i sve vas na početku nove katehetske i vjeronaučne godine iznova pozvati riječima sv. Pavla: „Raspiruj milosni

dar Božji koji je u tebi“ (2 Tim 1,6).

Božja milost iznutra pokreće čovjeka. Papa Lav XIV. je ustvrdio: „Bolest koja je jako raširena u našem vremenu je umor od života: stvarnost nam se čini previše složenom, tegobnom, teško nam je nositi se s njom. I tada se gasimo, postajemo uspavani, u iluziji da će se, kad se probudimo, stvari promijeniti“ (*Generalna audijencija*, 25. lipnja 2025.). Potonula želja suvremenog čovjeka za životom, zajedno sa stalnim apokaliptičnim porukama zatrašivanja, s jedne strane, te odavno izgubljeni osjećaj da je upravo današnjem čovjeku darovana moć da snagom vjere premješta brda i rješava životne probleme, da bude oslobođen svakoga straha i da svakodnevno gaji

uvijek novu nadu (usp. 1 Iv 5,4), s druge strane, veliki su izazovi pred kojima se nalazi evangelizacijski pot-hvat čitave Crkve, a s njom i nastojanja svakog njezinog člana.

Svi izvanjski čini (kao što su hodočašća u naše katedrale i druge oprosne crkve; okupljanja na prigodne biblijsko-teološke, katehetske i molitvene susrete; vjeronaučne olimpijade za učenike osnovnih i srednjih škola posvećene stoljećima vjere našega naroda, nacionalno hodočašće na izvore vjere u grad Rim), kojima ove godine obilježavamo redoviti jubilej 2025. godine, 1700. obljetnicu Prvog ekumenskog koncila u Niceji i važne nacionalne jubileje 1100. obljetnice splitskih crkvenih sabora i Hrvatskoga Kraljevstva, predstavljaju poziv svakome od nas da se iznova otvorimo milosti Gospodnjoj koja – poput žeravice u grudima – trajno djeluje u našim srcima i govori nam kako je lijepo biti Božji; kako je lijepo biti dotaknut njime i pripadati njemu; kako je lijepo biti njegov; kako je lijepo i usrećujuće biti dionik tako duge, snažne i bogate baštine vjere i

crkvenosti koja nam kao snažno korijenje omogućuje rast u budućnost. Iskustvo kršćanske vjere svjedoči nam da izvanjske okolnosti nemaju stvarnu moć nad nama i da je u svakome od nas, po sakramentu krsta, milosni Božji dar te nas iznutra potiče i poziva da koristimo taj milosni dar i покаžemo da nam je stalo do njega.

Sve vas pozivam: držimo pred očima i čuvajmo u srcu taj milosni Božji dar (2 Tim 1,6) našeg najdragocjenijeg blaga! Taj je milosni dar više od svake materijalne vrijednosti, od svakog svjetovnog ugleda i veći od svakog našeg titula. On ispunja naš život žarom i pokretačkom snagom, ali istodobno i mirom, koji je jedini i pravi odmor. Ne dopustimo si da „gazimo po podovima crkava, a da nam srce možda bude negdje drugdje“ (papa Lav XIV., *isto*). Papa Franjo nam je poručio: „Moramo biti kvasac u svijetu. To znači naviještati i nositi spasenje u ovaj naš svijet, koji se često gubi i koji ima potrebu dobiti odgovore koji ohrabruju, koji daju nadu, koji daju novi polet na putu“ (*Evangelii gaudium*, br. 114). Tko to može drugi učiniti doli mi, Kristovi učenici i baštinici dara njegova spasenja!?

Dragi katehete i vjeroučitelji, dragi svećenici, redovnici i redovnice! Ovo vrijeme zahtijeva od svih nas molitvu za dar razlučivanja u našem evangelizacijskom poslanju. Veliki je poziv za sve nas učiti govoriti o vjeri u Krista Spasitelja tako da se ne bavimo razgraničavanjem od ideja i mišljenja drugih, niti traženjem razlika u našim od tuđih razmišljanja! Iako će naš navještaj često udarati o prazninu

ljudskoga interesa te ćemo ga nerijetko osluškivati poput vlastite jeke, koja će nam se vraćati bez ploda, ne smijemo zaboraviti da je Duh onaj koji je „protagonist“ sveukupnoga navještaja Crkve i da on „igra svoju igru u kojoj će na kraju izaći kao pobjednik“ (C. M. Martini, *Spuren des Heiligen Geistes*, München – Zürich – Wien, 1998., str. 9.). Zbog toga je važnije govoriti svjedočanstvom vjere negoli argumentima, ili kako je napisao sv. Pavao: „Uzvjeroval, zato besjeditim“ (2 Kor 4,13; usp. Gal 2,20).

Krist je, objavljujući svijetu svoga Oca, bogato postavio i uresio stol teološke spoznaje i crkvene vjere. Ne dopustimo da samo mrvice padnu onima kojima smo poslani služiti i naviještati! One više nisu dostatne da bi utažile suvremenu glad za Kristom i žeđ za njegovom ljubavlju! Raspirujte milosni Božji dar, koji je Krist Gospodin tako bogato izlio u sve vas, u sve koji su ga upoznali i još više u one koji za njim tragaju!

Draga djeco i mladi, dragi roditelji! „Nitko se ne spašava sam od sebe, kao izolirani pojedinac, niti vlastitim snagama“ (papa Franjo, *Evangelii gaudium*, br. 113). Uključimo se zato svojim životom i djelovanjem u živote naših župnih zajednica. One su poput mora Božje ljubavi, u kojemu su sakramenti kao „posvećeni otoci“, oko kojih pulsira život i srce Crkve. U njima ćete najprije prepoznati i osobni milosni dar Božji koji je u vama i koji čeka da ga raspirite! U župnim zajednicama živimo i slavimo ono u čemu smo poučeni na vjeronauku u školi!

Marija, Majka Crkve i Odvjetnica naše vjere, pratila svojim zagovorom sva katehetska i evangelizacijska nastojanja kroz godinu koja je pred nama.

PROSLAVLJENA 25. OBLJETNICA NAŠE BISKUPIJE

Uz molitvu, euharistijsko zajedništvo i bogat kulturno-duhovni program, u subotu 24. svibnja je u Gospiću svečano obilježena 25. obljetnica osnutka Gospićko-senjske biskupije. Središnje slavlje započelo je svečanom procesijom ispred gospićke katedrale Navještenja Blažene Djevice Marije, koja se uputila prema biskupijskom parku - središnjem mjestu euharistijskog slavlja, javlja portal Radio Gospića.

Gospićko-senjska biskupije je 2000. godine utemeljena bulom pape Ivana Pavla II. "Ad Christifidelium spiritu ali bonum".

U procesiji su, noseći liturgijske simbole i hrvatsku trobojnicu, sudjelovali biskupi, nadbiskupi, svećenici, bogoslovi, ministranti, prvopričesnici, redovnici i redovnice, kao i predstavnici Povijesnih postrojbi s područja biskupije, u svojim svečanim odorama.

Uvodnu molitvu predvodio je gospićko-senjski biskup mons. Marko Medo, koji je

okupljene podsjetio na povijesnu važnost ove obljetnice te pozvao na zahvalnost Bogu za sve plodove koje je biskupijska zajednica u proteklih 25 godina donijela.

Svetu misu predvodio je zagrebački nadbiskup i predsjednik Hrvatske biskupske konferencije mons. Dražen Kutleša, u zajedništvu s više biskupa i velikim brojem svećenika. U svojoj propovijedi nadbiskup Kutleša potaknuo je vjernike da nastavljaju njegovati duhovnu baštinu svoga kraja, naglasivši važnost čvrste vjere, obiteljske povezanosti i ustrajnosti u dobru unatoč izazovima suvremenog vremena.

Liturgijsko pjevanje animirao je udruženi zbor Gospićko-senjske biskupije pod ravnanjem maestra Ivana Prpića Špika, koji je skladnim višeglasjem dodatno pridonio svečanosti liturgije. Uz zbor su nastupili i lokalni glazbenici te instrumentalisti.

Na svetoj misi i cjelodnevnom programu sudjelovali su i brojni vjernici iz svih krajeva biskupije, kao i hodočasnici iz drugih dijelova Hrvatske. Biskupijski park bio je ispunjen do posljednjeg mjesta, a brojni vjernici

ostali su i nakon mise na zajedničkom ručku koji je organiziran za sve okupljene.

Svečanosti su nazočili i predstavnici civilnih vlasti, među kojima su bili zamjenica župana Ličko-senjske županije Jasna Orešković Brkljačić i zamjenik gradonačelnika Grada Gospića Ilica Kovačević, kao i brojni ravnatelji i djelatnici javnih i kulturnih ustanova.

Program je nakon ručka nastavljen kulturno-umjetničkim nastupima. Na pozornici su se predstavila folklorna društva iz različitih župa biskupije, izvodeći tradicijske pjesme i plesove svoga kraja. Posebno dirljiv trenutak bio je zajednički nastup djece iz župnih zborova, koja su pjesmom zahvalila na daru vjere i zajedništva.

Na ulazu u park volonteri su vjernicima dijelili prigodne sličice i krunice, kao trajni podsjetnik na ovaj značajan jubilej. Na info-pultovima moglo se preuzeti i prigodno izdanje brošure o povijesti i sadašnjosti Gospićko-senjske biskupije.

U ozračju duhovne radosti, zajedništva i ponosa, Gospićko-senjska biskupija obilježila je svojih prvih 25 godina – s pogledom prema budućnosti i zahvalnošću u srcu.

BISKUPIJSKI SUSRET MINISTRANATA

U srijedu, 25. lipnja 2025. godine, u Gospiću je održan tradicionalni Biskupijski susret ministranata, koji je okupio oko 180 do 200 ministranata iz cijele Gospićko-senjske biskupije.

Susret je započeo okupljanjem u dvorišnom parku Biskupskog ordinarijata, odakle je formirana svečana procesija prema Katedrali Navještenja Blažene Djevice Marije. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je mons. Marko Medo, u zajedništvu s brojnim svećenicima Biskupije.

Uz biskupa su koncelebrirali kancelar preč. Mišel Grgurić, mons. Mile Čančar te generalni vikar mons. Richard Pavlić, kao i brojni župnici koji su dopratili svoje ministrante.

U homiliji, biskup Marko Medo je govorio o važnosti ministrantske službe kao puta koji mladima pomaže rasti u vjeri. Naglasio je kako ministriranje nije samo tehnička zadaća, već i duboko duhovno iskustvo koje uključuje molitvu i iz-

gradnju bliskosti s Isusom. Posebno je potaknuo ministrante da budu uzori u školi i društvu, te da se aktivno uključuju u život Crkve i zajednice. Dijeleći i osobna iskustva iz djetinjstva, govornik je ohrabrio prisutne na prepoznavanje vlastitog životnog poziva.

Tijekom mise biskup je službeno imenovao novog povjerenika za pastoral ministranata, a tu je službu povjerio vlč. Dini Rupčiću, župniku u Drežnik Gradu.

Nakon mise i kratke okrijepe, ministranti su se ponovno okupili u dvorištu Ordina-

narijata te uputili prema Osnovnoj školi dr. Jure Turića, koja je, uz potporu Biskupijskog ordinarijata, ustupila prostor škole i igrališta te osi-

gurala ručak za sve sudionike.

Uslijedile su igre, nogometni turnir i kviz znanja, u kojima su ministranti pokazali timski duh, znanje i sportsku spretnost. Program su vodili vlč. Karlo Špoljarić i vlč. Bruno Lovaković, uz pomoć mladih volontera.

EDUKACIJSKI SUSRET SVEĆENIKA I VJEROUČITELJA

Seminar „Provjera činjenica o vjerskim temama“ za svećenike, vjeronučitelje i župne suradnike Gospićko-senjske biskupije održan je 30. lipnja 2025. u Pastoralnom centru u Ličkom Osiku. Edukacija je organizirana u suradnji Gospićko-senjske biskupije i Sveučilišnog odjela za komunikologiju Hrvatskog katoličkog sveučilišta u okviru projekta KAT – Kritička analiza dezinformacija o vjerskim temama.

Edukacijski susret otvorio je biskup Marko Medo nakon čega su uslijedila izlaganja predavača s Hrvatskog katoličkog sveučilišta.

Doc. dr. sc. Snježana Mališa naglasila je važnost cjeloživotnog učenja kao ključne odrednice duhovne formacije. Predstavila je pojmove

mentaliteta oskudice i izobilja te kako oni utječu na širenje dezinformacija. Istaknula je da mentalitet oskudice potiče strah i gomilanje informacija, dok mentalitet izobilja otvara prostor radosti i istinskoj susretljivosti prema Božjoj ponudi života u izobilju.

O projektu KAT i karakteristikama dezinformacija u medijskom prostoru govorila je izv. prof. dr. sc. Lana Ciboci Perša, ističući kako se sve više gubi povjerenje publike u nove medije zbog sve većeg broja dezinformacija i manipulativnih medijskih sadržaja. Kroz prikaz primjera dezinformacija u javnom medijskom prostoru kroz povijest - od antičkoga Rima do modernih deepfake sadržaja - naglasila je važnost medijskog obrazovanja i razvijanja kompetencija

kod medijskih korisnika, neovisno o dobi i profesiji.

Doc. dr. sc. Suzana Peran detaljno je predstavila primjere dezinformacija o Katoličkoj crkvi u medijima, od prikrivenih spinova do otvorenog napada na ugled pojedinih crkvenih autoriteta. Istaknula je i poruku pape Franje da i neznatno iskrivljavanje

istine čini veliku štetu te da su dezinformacije jedan od četiri grijeha novinarstva.

Posljednje je praktično interaktivno predavanje održala Hana Kilijan, mag. comm., koja je govorila o izazovima izvještavanja o vjerskim događajima u lokalnim župama. Naglasila je važnost točnosti, nepristranosti i pravodobnosti u oblikovanju vijesti za različite kanale, od župnih stranica do medijskih portala. Preporučila je primjenu 5W+H modela i strukture obrnute piramide kako bi vijesti bile istinite, pravodobne i nepristrane, te je potaknula uključivanje laika u pripremu sadržaja za župne i biskupijske mrežne stranice.

KATEHETSKI DAN

U subotu, 30. kolovoza 2025., u Gospiću je održan Katehetski dan Gospićko-senjske biskupije, koji je okupio vjeroučitelje, svećenike i predstavnike Katehetskog ureda u duhovnoj i stručnoj pripravi za novu školsku godinu.

Program je započeo u 9 sati pokorničkim bogoslužjem u katedrali Navještenja Blažene Djevice Marije, koje je predvodio prof. dr. sc. Ivica Pažin, predstojnik Nacionalnog katehetskog ureda HBK. Uslijedilo je svečano euharistijsko slavlje koje je predvodio gospićko-senjski

biskup mons. Marko Medo, uz koncelebraciju svećenika vjeroučitelja.

U nadahnutoj propovijedi, biskup Medo istaknuo je kako vjera nije stvar količine, već dubine i osobne predanosti:

“Vjera nije matematička veličina. Ona je odnos, povjerenje, predanje. I najmanja vjera, ako je iskrena, može pokrenuti ono što se čini nepokretnim.”

Podsjetio je okupljene da je vjera temeljna snaga u svakodnevnim izazovima:

“Vjerovati znači ne bojati se – ni života, ni smrti, ni ljudi, ni samoga sebe. Vjera je hrabrost srca koje zna da nije samo.”

Nakon mise uslijedila je podjela kanonskih mandata vjeroučiteljima za školsku godinu 2025./2026., čime je zaključen duhovni dio programa.

DAN HRVATSKIH MUČENIKA

U subotu 13. rujna, u Svetištu hrvatskih mučenika na Udbini, svečano je proslavljen Dan hrvatskih mučenika, dan molitve, zahvalnosti i sjećanja na sve znane i neznane hrvatske mučenike koji su kroz povijest položili svoje živote za vjeru, domovinu i narod. Misno slavlje s početkom u 10:30 sati predvodio je krčki biskup mons. Ivica Petanjak, uz koncelebraciju brojnih biskupa, nadbiskupa i svećenika iz cijele Hrvatske. U koncelebraciji su sudjelovali: mons. Marko Medo, gospićko-senjski biskup i domaćin slavlja, mons. Mate Uzinić, riječki nadbiskup metropolit, mons. Zdenko Križić, splitsko-makarski nadbiskup metropolit, mons. Milan Zgrablić, zadarski nadbiskup, mons. Tomislav Rogić, šibenski biskup, mons. Ivan Štironja, porečki i pulski biskup, mons. Ranko Vidočić, hvarski biskup, mons. Roko Glasnović, dubrovački biskup, mons. Ma-

rin Barišić, splitsko-makarski nadbiskup u miru, mons. Ivan Milovan, porečki i pulski biskup u miru.

Slavlju su nazočili i brojni vjernici, hodočasnici iz svih krajeva Hrvatske i inozemstva, redovnici i redovnice, pripadnici Hrvatske kopnene vojske u sklopu IX. granskog hodočašća HKoV-a, hrvatski branitelji te predstavnici javnog i društvenog života. Na početku misnog slavlja, zapovjednik HKoV-a upalio je zavjetnu svijeću.

U svojoj nadahnutoj homiliji, krčki biskup mons. Ivica Petanjak govorio je o značenju hodočašća, ulozi zajedništva, važnosti sjećanja i snazi istine.

U središnjem dijelu homilije, biskup Petanjak osvrnuo se na tri tragična simbola hrvatske povijesti – Krbavsko polje, Bleiburg i Vukovar – i progovorio o njihovom značenju za hrvatski identitet, vjeru i slobodu.

Osvrćući se na manipulacije istinom, posebno u kontekstu komunističkih zločina i medijskog ignoriranja stradanja, Petanjak je naglasio: „Jedna ptica koja je zbog nevremena slomila krilo, dobije veći medijski prostor

od 814 žrtava komunističkog zvjerstva iz Jazovke... Ljudi s pravom pitaju – zašto?“

Završio je snažnim pozivom na istinu, pomirenje i odgovornost: „Nismo ovdje da dižemo pobunu, već da molimo i svjedočimo. Spremni smo glavu dati, ali da nam obraz ostane čist i da se oni koji dolaze nakon nas ne moraju stidjeti radi nas.“

Ovogodišnja proslava odvila se u kontekstu niza važnih jubileja: 1100 godina hrvatskog kraljevstva, 840 godina od osnutka Krbavske biskupije 25 godina od osnutka Gospićko-senjske biskupije, 15 godina od blagoslova Crkve hrvatskih mučenika, 10 godina od izrade reljefa „Slava hrvatskih mučenika“ i 5 godina od smrti mons. Mile Bogovića, prvog gospićko-senjskog biskupa i utemeljitelja Svetišta

Crkva hrvatskih mučenika središnje je nacionalno mjesto molitve za sve one koji su kroz povijest dali život za Krista i Hrvatsku. Središnji reljef kipara Kuzme Kovačića, koji prikazuje Krbavsko polje, Bleiburg i Vukovar, nadvisuje proslavljeni Krist – simbol uskrсне pobjede nad svakim zlom.

PAPA FRANJO PREMINUO NA USKRSNI PONEDJELJAK

Papa Franjo preminuo je na Uskrni ponedjeljak, 21. travnja 2025., u 88. godini života, u svojoj rezidenciji Doma Svete Marte u Vatikanu, objavio je Vatican News.

U 9:45 sati, kardinal Kevin Farrell, kamerlengo Apostolske komore, objavio je smrt pape Franje iz Doma svete Marte sljedećim riječima:

„Predraga braćo i sestre, s

beskrajnoj milosrdnoj ljubavi Boga Jedinoga i Trojedinoga.”

Papa je u petak, 14. veljače 2025., primljen u Polikliniku Agostino Gemelli nakon što je nekoliko dana patio od bronhitisa.

Zdravstveno stanje pape Franje postupno se pogoršavalo, a liječnici su mu u utorak, 18. veljače, dijagnosticirali obostranu upalu pluća.

Nakon 38 dana provedenih

studenom 2023. zbog gripe i upale pluća.

U travnju 2024., papa Franjo odobrio je ažurirano izdanje liturgijske knjige za papinske pogrebne obrede, koja će služiti kao vodič za pogrebnu misu čiji datum još treba biti objavljen.

Priprava tijela obavlja se u kapeli, a ne u sobi gdje je preminuo te se njegovo tijelo odmah polaže u lijes.

Prema riječima nadbiskupa

dubokom žalošću moram objaviti smrt našega Svetog Oca Franje. U 7:35 ovog jutra, rimski biskup Franjo vratio se u kuću Očevu. Cijeli je svoj život posvetio služenju Gospodinu i Njegovoj Crkvi. Učio nas je kako vjerno, hrabro i univerzalnom ljubavlju živjeti evanđeoske vrijednosti, osobito u korist najsiromašnijih i najisključenijih. S neizmjernom zahvalnošću za njegov primjer pravog učenika Gospodina Isusa, povjeravamo dušu pape Franje

u bolnici, Papa se vratio u svoju vatikansku rezidenciju u Domu Svete Marte kako bi nastavio oporavak.

Godine 1957., u ranim dvadesetima, Jorge Mario Bergoglio podvrgnut je operaciji u rodnoj Argentini tijekom koje mu je uklonjen dio pluća zahvaćen teškom respiratornom infekcijom.

S godinama papa Franjo često je patio od respiratornih bolesti, pa je čak otkazao planirani posjet Ujedinjenim Arapskim Emiratima u

Diega Ravellija, pokojni papa Franjo zatražio je da se pogrebni obredi pojednostave i usmjere na izražavanje vjere Crkve u Uskrslo Tijelo Kristovo.

„Obnovljeni obred“, rekao je nadbiskup Ravelli, „nas toji još više naglasiti da je pogreb rimskog pontifika pogreb pastira i učenika Kristova, a ne moćne osobe ovog svijeta.“

PROSLAVA SV. MARKA

U petak 25. travnja u crkvi sv. Josipa proslavili smo sv. Marka.

Svetu misu u 17,00 sati predvodio je don Ivo Borić. Naš župnik preč. Luka Blažević nalazio se na hodočašću u Poljskoj.

Misno slavlje je slavljeno u župnoj crkvi zbog najavljene kiše te se misno slavlje od kapele sv. Marka iz Budaka preselilo na Lički Ošik.

U Novom Zavjetu nemamo previše vijesti o Sv. Marku, premda je on jedan od četvorice evanđelista.

Sveti Marko po svemu je bio Židov koji je slijedio Isusa i prihvatio kršćanstvo. Deset puta spominje se u Novom Zavjetu. Vjerojatno je on, mladić, koji je išao za uhićenim Isusom, zaogrnut plahtom, a kad su ga htjeli uhvatiti, ostavlja plahtu i bježi gol. Na drugom mjestu u Svetom Pismu opet stoji da sv. Petar, čudesno oslobođen okova, dolazi u kuću majke Ivana Marka.

Predaja koja je slijedila novozavjetnim tekstovima mnogo je bogatija, već i

stoga što se Marka smatralo osnivačem jedne od prestižnih crkava s početka kršćanstva, one u Aleksandriji. Prema tim predajama, Marko je prešao na kršćanstvo pod utjecajem Sv. Petra, kojemu od tada služi kao tumač, jer Petar nije govorio grčkim jezikom. Zajedno sa svojim rođakom Barnabom i sa sv. Pavlom putuje od Jeruzalema na svoje prvo putovanje u Antiohiju. Marko prati Barnabu oko 50. godine na njegovom pu-

tovanju na Cipar. Na daljnja putovanja ga Pavao nije htio voditi (o tome izvješćuju i novozavjetna Djela apostolska). Za vrijeme prvog Pavlovog zatočeništva u Rimu oko 60. godine Marko, koji se pripremao za svoje putovanje u Malu Aziju, susreće Pavla i tada su se pomirili. Prema legendi, Pavao ga je nagovorio da piše Evanđelje, najprije ga šalje u Agileju, a onda u Aleksandriju da propovijeda Evanđelje. Predaja kaže da oko 65. godine odlazi u Aleksandriju i

tamo osniva Crkvu. Kao biskupa Aleksandrije napadaju ga na oltaru, neprijateljski raspoloženi stanovnici, vežu ga oko vrata i takovuku dok nije umro. To je bilo 25. travnja 68. Nevrijeme je spriječilo ubojice da ga spale, njegovo je tijelo ostalo netaknuto, a kršćani ga zakapaju.

Marko je napisao Evanđelje, koje se, prema nekim drevnim zapisima koji su danas ipak diskutabilni, temelji na Petrovim propovi-

jedima u Rimu, a koje po njemu dobiva ime Evanđelje po Marku ili Markovo evanđelje, najstarije je od svih Evanđe-

lja. Marko više od drugih evanđelista ističe Isusovo čovjštvo. I drugi evanđelisti naglašavaju da je Isus doista pravi čovjek, ali ga promatraju u svjetlu proslavljenoga Gospodina. Njegovo je evanđelje vjerojatno nastalo prije 70. godine, budući da ne pokazuje da je pisac znao za razorenje jeruzalemskog hrama. Evanđelist Marko postupno nas uvodi otkrivajući mesijansku tajnu što se posvema očituje u smrti i u uskrsnuću Isusovu, da je Isus iz Nazareta pravi čovjek i pravi Bog.

SVETA POTVRDA

U četvrtak 1. svibnja na svetkovinu sv. Josipa radnika i na Međunarodni praznik rada na svetoj misi u 11,00 sati gospićko-senjski biskup mons. Marko Medo podijelio je sakrament potvrde ili krizme ovogodišnjim krizmanicima naše župe kojih je bilo 15.

U koncelebraciji su sudjelovali domaći župnik preč. Luka Blažević, kancelar i tajnik biskupa preč. Mišel Grgurić i ekonom biskupije preč. Nikola Turkalj.

Na početku misnog slavlja sve prisutne je pozdravio župnik preč. Blažević, a u ime krizmanika pozdravni govor je izrekla Ana Marija Idžanović. Cvijeće u znak dobrodošlice predala je Petra Rukavina, a kip Josipa u snu Stjepan Špoljarić.

Prvo čitanje čitala je Lara Hodak, psalam je otpjevao zbor, a drugo čitanje Ana

Lovrić. Evanđelje je navijestio preč. Nikola Turkalj.

Molitvu vjernika pročitali su krizmanici: Matea Ivanišević, Ema Smolčić, Andrija Ružička, Ema Tomljenović i Stjepan Špoljarić.

U svojoj homiliji biskup mons. Marko Medo krizmanicima je poručio da se rado utječu Duhu Svetom koji će biti od današnjeg dana njihov suputnik. Također je naveo primjere papa koji su se utjecali Duhu Svetom poput pape Benedikta XVI. Darovi koje ćete primiti danas neka vas upravljaju na vašim životnim putevima te neka vam budu putokaz u daljnjem životu, poručio je biskup u propovijedi.

Sakrament potvrde primili su:

1. Petra Rukavina
2. Lara Hodak
3. Stjepan Špoljarić

4. Ana Marija Idžanović

5. Ema Tomljenović

6. Karlo Krpan

7. Ana Lovrić

8. Gabrijel Drašković

9. Ema Smolčić

10. Valerija Kapetanović

11. Andrija Ružička

12. Filip Prša

13. Matea Ivanišević

14. Kimi Hećimović

15. Nikol Zalović

Svim krizmanicima čestitam na sakramentu potvrde i darovima Duha Svetoga koje su primili!

NOVI PAPA JE LAV XIV.

Robert Francis Prevost novi je poglavar Katoličke Crkve, izabran u četvrtom krugu glasanja u četvrtak 8. svibnja, a uzeo je ime Lav XIV.

„Mir s vama svima!“ – prve su riječi pape Lava XIV. Konklava je izabrala američkog kardinala Roberta Francisa Prevosta za 267. rimskog biskupa. Novog papu okupljenom mnoštvu objavio je kardinal iz reda đakona Dominique Mamberti oko 19:13 kada se pojavio na loži vatikanske bazilike te objavio na latinskom: „Annuntio vobis gaudium magnum! Habemus Papam! („Objavljujem vam veliku radost! Imamo papu!“).

Novi papa uputio je svoj prvi govor te udijelio blagoslov Urbi et orbi (gradu i svijetu).

Papa je izabran drugoga dana konklave, u ukupno četvrtom glasanju.

Kardinal Robert Francis Prevost, koji je izborom za papu 8. svibnja 2025. uzeo ime Lav XIV., 69-godišnji je redovnik augustinac iz Sjedinjenih Američkih Država, dosadašnji prefekt Dikasterija za biskupe i biskup u miru biskupije Chiclayo u Peruu.

Robert Francis Prevost rođen je 14. rujna 1955. u Chicagu, a dugo vremena djelovao je kao misionar, a zatim

i kao biskup u Latinskoj Americi. Služio je kao biskup Chiclaya u Peruu, a bio je i drugi dopredsjednik Biskupske konferencije Perua. Papa Franjo imenovao ga je članom Kongregacije za kler 2019. godine, a 2020. članom Kongregacije za biskupe. Papa ga je 15. travnja 2020. imenovao apostolskim upraviteljem dijeceze Callao.

Papa Franjo imenovao ga je 30. siječnja 2023. prefektom Dikasterija za biskupe i predsjednikom Papinske komisije za Latinsku Ameriku. Kardinalom je imenovan 30. rujna 2023. godine.

PRVA PRIČEST

Pete vazmene nedjelje 18. svibnja u našoj župi je bilo svečano. Dvadeset i dvoje djece je primilo prvi put Isusa u svoje srce u maloj bijeloj hostiji.

Svim prvopričesnicima želimo da ljubav i snagu euharistijskog Isusa uvijek nose sa sobom. Također potičemo i roditelje da ih prate na njihovom putu i potiču na odlazak na svete mise.

Hvala vjeroučiteljici Mariji na vođenju župnog vjeronauka i pripremi samih prvopričesnika za ovaj njihov veliki dan!

Svetoj pričesti pristupili su:

1. Iva Barić	14. Anamarija Pavelić
2. Antonija Bešić	15. Ante Starčević
3. Andrija Biljan Jugović	16. Lovro Trampuš
4. Katarina Butković	17. Daniel Trogranić
5. Bruno Čustić	18. Darijo Jurić
6. Nenad Hećimović	19. Željko Jurić
7. Jure Holjevac	20. Josip Božić
8. Marijana Ivanišević	21. Mihael Žagar
9. Ivan Jerbić	22. Sasha Petar Sorić
10. Iva Milković	
11. Helena Orešković	
12. Mihael Orešković	
13. Elena Papić	

PROSLAVA DUHOVA U MUŠALUKU

U nedjelju 8. lipnja svečano smo proslavili rođendan Crkve - Duhove ili Pedeseticu. Isus je poslao Duha Svetoga kako je obećao.

Misno slavlje u 9,00 sati slavljeno je u župnoj crkvi sv. Josipa u Ličkom Osiku, a misu je predvodio župnik preč. Luka Blažević.

razumiju na svom jeziku. Tko da ne čestita svemu svijetu? Tko da odmah i ne pita: Kako je to počelo? Kako i kada je kršćanstvo ušlo u svijet i povijest?

Evangelist Luka nam je sačuvao redoslijed. Pratimo ga! Prije 33 godine „posla Bog anđela Gabrijela ... k

„Kad mu bijaše dvanaest godina“, sam je s ostalima hodočastio u Jeruzalem. Nakon toga osamnaest godina o njemu ni riječi. U tridesetoj godini počinje javno djelovati od Galileje do Judeje. Zato se još i danas taj dio svijeta naziva Sveta zemlja. Završava svečanim ulaskom

Euharistija u 11,00 sati slavljenja je u stoljetnoj crkvi Duha Svetoga u Mušaluku. Misu je predvodio u suslavlju župnika don Ivo Borić.

Kronologija početaka kršćanstva

Kršćani slave Pedeseticu – 50 dana od Uskrsa ili nove Pashe. Događaj je to koji se spominje otvaranja Crkve cijelom svijetu, i izlivanja Duha Božjega nad apostole koji propovijedaju i svi ih

djevici zaručenoj s mužem, koji se zvao Josip, a djevica se zvala Marija ... Duh Sveti sići će na te... zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji.“ Devet mjeseci nakon toga sveta Marija „porodi sina svoga, prvorodjenca, povi ga i položi u jaslje“. Osmoga dana „nadjenuse mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo prije njegova začeca“. A četrdesetoga dana „poniješe ga u Jeruzalem, da ga prikažu Gospodinu“. A

u Jeruzalem, da baš tu bude sve opečaćeno Mukom, Smrću i Pokopom. Samo tri dana nakon toga – „u osvit prvoga dana u tjednu“ (Mt 28,1) – Uskrsnućem je izišao iz groba u povijest! Tomu je samo dodano – trijumfalno Uzašašće na nebo! Povratak onamo, odakle je bio krenuo na put.

TIJELOVO

U četvrtak 19. lipnja svečano je proslavljena sve-tkovina Tijelova u našoj župi. Svečana sveta misa je slavljenja u 11 sati. Nakon svete mise formirana je pro-

njegova utjelovljenja. Bog je postao čovjekom; jedan od nas, s konkretnim tijelom, u njegovim žilama teče ljudska krv. „U svemu jednak, osim u grijehu“, reći će

koji se jednako tako pokazuje vjernicima kao znak i dar.

Tijelovo želi osobito naglasiti istinu da je Isus pravi čo-

cesija okolo crkve sa Presvetim oltarskim sakramentom. Na taj način se onda molilo za naše mjesto, župu i sve nas. Svetu misu i procesiju predvodio je župnik preč. Luka Blažević.

Veliki blagdan u katoličkom kalendaru poznat je pod imenom Tijelovo. Pun naziv tog blagdana je Presveto Tijelo i Krv Kristova. Tim blagdanom želimo obnoviti svoju vjeru u osobu Isusa Krista, Bogočovjeka, koji je u određenom povijesnom času kao jedinorođeni Sin Božji postao povijesnom osobom. To je tajna

sveti Pavao o njemu.

Na današnji se blagdan sjećamo kako je Bog uzeo ljudsko tijelo da bi postao čovjekom. Bog je u Isusu svima nama dohvatljiv i blizak! Tajnu svojega utjelovljenja utkao je Isus na svojoj posljednjoj večeri u znakove kruha i vina, koji snagom njegove riječi postaju Tijelo i Krv Kristova, tj. sakrament euharistije, dar pričesti, hrana i piće. Posebno su pri tom naglašeni neki elementi tog sakramenta: kruh u obliku hostije, koji se pokazuje kod podizanja; kalež s vinom

vjek i pravi Bog. A kao čovjek da ima tijelo kao i mi. Ljudsko je tijelo dar, a isto tako obdareno mogućnosti da se daruje i razdaje.

Na sve to mislimo dok gledamo podignutu hostiju, dok klečimo pred svetohraništem, dok se svečano nosi pokaznica s Presvetim, dok pružamo ruku da primimo pričest. To je dar Kristova predanog tijela, dar njegove prolivene krvi; to je dar njegove neizrecive ljubavi za svakog od nas osobno!

BISKUP MARKO POHODIO ŽUPU ŠIROKA KULA

Uoči blagdana Majke Božje Bistričke, 12. srpnja, slavljenja je misa u Širokoj Kuli nakon koje je održana 5. Večer folkloru u organizaciji HKUD-a Široka Kula.

Misu je predvodio mons. Marko Medo, gospičko - senjski biskup u koncelebraciji župnika preč. Luke

Blaževića i vlč. Ivana Blaževca, vojnog kapelana u Karlovcu.

Kod oltara su posluživali bogoslov Marko Butković i domaći ministranti.

Biskup se u propovijedi referirao na evanđelje ("Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti.

Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu. Mt 10, 28) te pozvao nas da se vratimo vjeri i molitvi, osobito molitvi Gospijnoj krunici.

ŽUPNIK PROSLAVIO 35 GODINA SVEĆENIŠTVA

U nedjelju 27. srpnja župnik preč. Luka Blažević proslavio je 35 godina svećeništva na svetoj misi u 11 sati.

Preč. Luka je predvodio sv. misu, a koncelebrirali su svećenici u miru, mons. Mile Pecić i mons. Tomislav Šporčić, koji je propo-

Starim Jankovcima, zaređen je za svećenika Riječko-senjske nadbiskupija 15.07.1990. Nakon kapelanske službe u Senju dolazi 1994. u razorenu župu Lički Osik i Široku Kula. Dao se na obnovu ruševina. Obnovljena je crkva, župni stan, izgrađena je ve-

Ove godine želio je Bogu zahvaliti za 35 godina svećeništva. To je bio razlog da se pridružimo današnjem slavlju. Misa u 11 sati. Misno slavlje je ovdje doista ugodno: brojni ministranti, sviranje orgulja, narod koji sudjeluje molitvom i pjesmom. Uz preč.

vijedao. Ujedno je mons. Šporčić bio župnik župe Senj 1990. kad je preč. Luka zaređen i kad je dobio službu kapelana.

Mons. Mile Pecić uređuje svoj web stranicu. Novi mostovi te je ovaj događaj popratilo ovim riječima:

"Ovaj jednostavni i skromni velečasni odrastao u

lika dvorana. Istovremeno preč. Luka izdaje župno glasilo *Providnost* i župske webstranice od 2011. Godine 2015. izlazi knjiga "Povijest župe Široka Kula". Preč. Luka je direktor biskupijskog Caritasa i začasni kanonik Senjskog kaptola.

Luku su mons. Tomislav Šporčić i mons. Mile Pecić. Propovijedao je mons. Šporčić o bogatom svećeničkom putu preč. Luke. Slavlju se pridružio lijepi sunčani dan bez vrućine. Lijepo je biti pastir svom narodu u svim razdobljima: u ratu i stradanjima, obnovi, miru i radostima koje donosi novi dan."

PROSLAVA MALE GOSPE U BUNIĆU

Na blagdan Male Gospe ili kada slavimo rođenje Marijino u ponedjeljak 8. rujna sveta misa je slavljena u Buniću u 17,00 sati.

Misno slavlje je predvodio vlč. Petar Tisaj, župni vikar iz župe Svih Svetih iz zagrebačkih Sesveta.

U koncelecijaciji su sudjelovali plitvički župnik vlč. Josip Tomljanović, župnik Ličkog Osika i Široke Kule preč. Luka Blažević, kancelar biskupije preč. Mišel Gr-gurić, župni vikar s Udbine

vlč. Andrija Kekić i župni vikar iz Korenice vlč. Karlo Špoljarić.

Nakon svete mise, svećenici zajedno s okupljenim vjernicima obišli su zavjet oko povijesne crkve Rođenja BDM.

Nakon svete mise ispred crkve je bila kratka okrpja uz pjesmu i čašicu razgovora.

Po kalendaru blagdan Male Gospe je uvijek 8. rujna. Zove se tako, budući da se slavi “mala Marija”, spomendan Marijina rođenja,

za razliku od “Velike Gospe”, blagdana Marijina uznesenja na nebo, 15. kolovoza.

Blagdan Male Gospe ima svoje početke u Jeruzalemu, u 5. stoljeću. Tada je, naime, na mjestu gdje je prema predaji stajala Marijina rodna kuća, sagrađena crkva u čast svetoj Ani, Marijinoj majci. Kao spomen na ovu posvetu razvio se blagdan u čast Male Gospe: najprije na kršćanskom Istoku, a od 7. stoljeća i na Zapadu.

KARLO ACUTIS PROGLAŠEN SVETIM

Nije ništa neuobičajeno da se na spomen riječi svetost u ljudima budi more raznolikih asocijacija. Svatko vadi iz svoje torbe ono što je usput nakupio. Padaju nam na pamet moćni svetc i iz prošlosti, njihova izvanredna djela i darovi, potom slike na vitrajima, paučinom obavijeni kipovi u crkvama, koja poučna svetačka priča pohranjena negdje u sjećanju... A da katolički kalendar ima i tisuću dana, sva obična i neobična svetačka imena opet bi jedva našla mjesta. Ali kad bi nas tko upitao što je svima njima zajedničko, to bi se otprilike svelo na njihovu veličinu, snagu, dobrotu, uzvišenost, moć... I od pustoga gledanja uvis, zavrti nam se u glavi pa zaključujemo da su svetc i oduvijek i bili negdje gore, visoko, nepomični i daleki...

Možda kipovi i slike u crkvama zaista i jesu daleki, posebice onima koji su još uvijek maleni ili onima koji se sami drže daleko od crkava (a onda i od svetaca).

Ali o svetcima reći da su oni daleki i nedostižni – sasvim je promašeno. Ako postoji ono što zbilja priliči svim svetcima, to je upravo blizina. Svi su svetc i zaista jako bliski: bliski su Bogu da bliži ne mogu biti, bliski su svojim bližnjima jer nema puta do Boga ako brata svoga zanemariš. Bliski su i nama grješnicima jer čuju naše patnje, usmjeruju naše molitve i potiču nas na našem putu. Bliski su i jedn i s drugima jer svi su svetc i među sobom jako dobri, kao jedna obitelj. Još je nešto zajedničko svim svetcima: svi se oni međusobno privlače i lako prepoznaju... I može se lako skužiti da među svetcima postoji neka posebna veza, kao da su od iste majke rođeni. E, pa zapravo, i jesu: svima im je majka Crkva i svi su jaki dio Božje obitelji. Zato i nema veće blizine nego blizine svetosti i svih darova koji svetost čine.

Ne znam je li se to ikada dogodilo vama, meni jest ne-

koliko puta, da susretnete osobu koja sjaji, sjaje joj oči, lice blista, cio lik zrači neopisivom milošću – Bože, koje li ljepote! Kad je tko ispunjen ljubavlju, dobrotom, milošću... To se ne da sakriti, to jednostavno izlazi i vidi se izvana. Svetost se ne može sakriti, i zato koliko god to teško bilo, koliko god sveti bili na mnogim mukama i kušnjama, svetost je uvijek bliska i privlačna.

Karlo Acutis i autocesta prema nebu

Jako su nam drage knjige koje govore o jednom tako blisku, običnu, a opet iznimnu momku koji je živio poput svakoga od nas. Nije nam bio daleko: živio je u susjednoj nam Italiji, u Milanu. Nije živio davno, rodio se 1991. godine. Nije činio nikakve posebne vratolomije: išao je u školu, volio se igrati s prijateljima, bio je majstor u videogramu, rasturao je s računalima, volio je životinje (imao je doma i pse i mačke), a sve to s osmijehom, žarom, mirnoćom i blagošću koja je osvajala. I zato pišem ovaj dugi, predugi tekst: kako bismo vas, odmah na početku, uvukli u priču ovoga suvremenoga svetca običnosti, kako biste i vi svoju običnost poželjeli pretvoriti u svetost.

Karlo Acutis rodio se u Londonu, a većinu je života proveo u Milanu. Bio je sin jedinac u obitelji koja je bila katolička samo na papiru. Karlo je već odmalena osjećao da ga u crkvi privlači svetohranište i ono upaljeno svjetlo koje ukazuje na Isusa u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Od malih je nogu taj dječak u tišini crkve otkrio prisutnost koja ga je privlačila, snažila i u tišini mu uvijek nešto govorila. Tako je s vremenom naučio posjećivati Isusa, i to često, a potom svakoga dana. Naučio je osluškivati Isusa i molitvom pratiti sve svoje obveze i odnose, od svojih ukućana do prijatelja i svega s čime bi se susretao. Ne ćete vjerovati kakav je to bio tip: euharistija i računalno, klanjanje i pomaganje drugima, krunica i društvene mreže ispunjavali su njegove dane.

S četrnaest je godina Karlo, uz pomoć svojih roditelja, pripremio pravu pravcatu izložbu o euharistijskim čudima, od Lanciana u Italiji do našega Ludbrega, skupio je na tisuće slika, raznih podataka i sve to stavio na mrežu... Ako mi ne vjeruješ, odi na stranicu o euharistijskim čudima i baci oko na sve što je taj klinac napravio.

Karlo je shvatio da je internet premoćno oružje kojim

se može svjedočiti za Isusa, zato se dobro oznojio pripremajući tu izložbu koja i dandanas putuje svijetom. Euharistiju je nazvao svojom autocestom prema nebu.

Tko dobro živi, taj dobro i širi

Duboko me se dojmilo da jedan tako običan momak, pun života, zrači jednostavnošću i istinom i ne boji se biti drugačiji od drugih. Naravno, i njega su prijatelji katkada zafrkavali jer bi saznali da svaki dan ide na svetu misu, ili zato što se nikad nije oblačio po zadnjem krik mode iako je njegova obitelj bila iznadprosječno b

ogata. To Karla nije zanimalo, a što je najbolje – on se nikada nije ljutio, kao da ga ružne riječi nisu ni pogadale, ni da bi ga okrz-nule... I kad bi ga pitali o svetoj misi ili čemu sličnomu, on bi bez problema posvjedočio svoju vjeru u Isusa. Nije bio neki naporan lik, da sad ne bi ispalo da je bio vjerski zanesenjak... Svoju je vjeru pokazivao više djelima negoli riječima. Karlo je bio blizak sa

svakim, posebno je bio pažljiv prema “nevidljivima”: prijateljima koji su bili malo tužni, ili onima koji se baš i nisu uklapali u neko društvo. Kad bi saznao da je tko u poteškoći, odmah bi se toj osobi približio, često je doma dovodio i one koji su bili posebno naporni, izgubljeni ili povrijeđeni od vlastitih obitelji.

Karlo se volio družiti i sa strancima, običnim ljudima. Imao je prijatelje drugih vjera, iskreno ih je volio i uvijek rado slušao. No nikada nije propustio govoriti i o svojem velikom prijatelju – Isusu. Volio je svirati saksofon, igrati nogomet s prijateljima, programirati na računalu, gledati kriminalističke filmove, snimati svoje filmiće. Karlo je imao i „mnogo prijatelja na nebu“ i bio je uvjeren da ne će ostarjeti. Tako se i zbilo.

Karlo je umro s navršениh petnaest godina, 12. listopada 2006. godine, i danas je njegov grob u Asizu blizu svetoga Franje jer svi su sveti bliski, imaju neku zajedničku crtu, ne samo onu da su totalno otkaćeni, vječito zaljubljeni, pa ne mogu bez Isusa i njegove ljubavi: sveti ne mogu ništa zadržati za sebe! Žele podijeliti svaki dar i svaku milost jer ljubav se umnaža samo dije-ljenjem.

DAROVI ZA CRKVU

Ivan Nekić – 100 €
Stjepan Grospić – 100 €
Martina Jerković – 100 €
Lea Skeledžija – 200 €
Kata Topić – 50 €
Robert Pešava – 50 €
Ana Hećimović - Vukova – 50 €
Milorad Tomaš – 100 €
Nikola Nikšić Nina – 50 €
Jure Fajdić – Zdenkin – 30 €
N.N. – 250 €
N.N. – 100 €
Mile Binički – 200 CAN
Vesna i Marija Krbavac – 50 €
Ivan i Lucija Matanić – 50 €
Milan Rendulić – 50 €
Željko Skeledžija – 50 €
Vanja Lulić – 20 €

NAJAVE DOGAĐAJA

Sveti Mihovil - 29. rujna – misa u Vukšiću kod kapele sv. Mihovila u 17,00 sati

Sjećanje na žrtve Široke Kule - 13. listopada – Misno slavlje za sve žrtve u 17,00 sati predvodi mons. Ilija Jakovljević, generalni vikar Vojnog ordinarijata.

Druge nedjelje došašća 7. prosinca HRT će iz naše župe sv. Josipa prenositi misu koja će na taj dan biti u 10,00 sati. Misno slavlje predvodi župnik preč. Luka Blažević.

**Gospićko-senjska biskupija
proslavila
25 godina postojanja i
djelovanja**

Katedrala Navještenja Blažene Djevice Marije